

בעניין:

עירית פז, ת.ז. 29519543

מרח' גדליה 2, ירושלים

באמצעות ב"כ עוה"ד יוחי גבע ו/או טל רכניץ ו/או טלי קסלר
ו/או שירן ג'ובני

מדרך מאיר ויסגל 2, פארק המדע, רחובות, 76326
טל': 08-9102344 פקס': 08-9102361

המבקשת

- נגד -

1. סונול ישראל בע"מ, ח.פ. 510902729

מרח' הגביש 6, נתניה, 42507

2. ספריט מוטורס בע"מ, ח.פ. 511375932

מרח' הגביש 6, נתניה, 42507

המשיבה

בקשה לאישור תובענה ייצוגית

המבקשת מתכבדת בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד, בד בבד עם הגשת התביעה העיקרית בתיק דנן ("התביעה"), בקשה לאישור התביעה כייצוגית כנגד המשיבה לפי הוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

- כתב התביעה מצ"ב כנספח "1" לבקשה זו.

- תצהיר המבקשת מצ"ב כנספח "2" לבקשה זו.

1. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להגדיר את קבוצת התובעים כדלקמן: "כל הצרכנים שבקרו בתחנות תדלוק השייכות למשיבה ו/או נושאות את שם הפירמה של המשיבה, ובהם לא היו בית שימוש שהכיל שני תאים נפרדים, האחד לנשים השני לגברים ו/או בית השימוש לא היה נקי וראוי לשימוש ו/או שלא היו בבית השימוש מתקן לשטיפת ידיים ו/או נייר טואלט ו/או דלתות בית השימוש לא נסגרו אוטומטית ו/או לא הוצב שלט בקרבת משאבת התדלוק במקום נראה לעין שכיוון לבית השימוש ו/או בית השימוש והדרך אליו לא היו מוארים בשעות הלילה עת התחנה פתוחה לקהל ו/או המיתקן לשטיפת ידיים לא היה בתוך בית השימוש ו/או בקרבתו ו/או ליד המיתקן לשטיפת ידיים לא נמצאו סבון ו/או סבון נוזלי במיכל מיוחד ו/או לא נמצאו מגבות נייר ו/או מתקן לייבוש ידיים הפולט אוויר מחומם, במהלך שבע השנים הקודמות למועד הגשת הבקשה דנן לאישור התובענה כתובענה ייצוגית".

המעוניינים בתובענה יכוננו להלן, יחדיו, "הקבוצה" ו/או "חברי הקבוצה".

א. מבוא:

2. תביעה זו – והבקשה לאשרה כייצוגית – עניינן, בקליפת אגוז, בהפרת חובה חקוקה ברורה וחלילה אף מכוונת של המשיבה כלפי המבקשת בפרט והקבוצה אותה היא מייצגים בכלל, עת המשיבה בצער רב יאמר, מגלה זילות כלפי צרכניה, הבאים לפתח תחנות הדלק אשר בבעלותה ו/או הנושאות את שם הפירמה שלה – אינה ממלאה אחר הוראות החוק והתקנות בדבר חובותיה כלפי צרכניה ביחס לתנאים תברואתיים בתחנות הדלק בכלל ובבתי השימוש המצויים בהן בפרט – וגורמת ללקוחותיה העושים שימוש יומיומי בצריכת דלק ומוצרים אחרים בחנויות הנוחות "so good" של המשיבה – לעוגמת נפש מרובה – עת המשיבה בעליל בחלק לא קטן של תחנות התדלוק שלה, איננה ממלאה אחר הוראות החוק והתקנות המחייבות אותה לשמור על בריאותם והנוחות של צרכניה, כחלק אינטגרלי ממכירת דלק ומוצרים נוספים – בכך שהיא לעיתים:

א. אינה מחזיקה את בתי השימוש המצויים בתחנות הדלק עת הם נקיים וראויים לשימוש.

ב. אינה דואגת כי בתחנות התדלוק יהיו בתי שימוש – בהם שני תאים נפרדים: האחד לנשים השני לגברים.

ג. אינה מחזיקה מתקן ראוי לשטיפת ידיים.

ד. אינה דואגת כל העת כי בבתי השימוש יהא נייר טואלט.

ה. אינה דואגת כי דלתות בית השימוש יסגרו באופן אוטומטי.

ו. אינה דואגת להציב בקרבת משאבת התדלוק, במקום בולט שלט המכוון לבית השימוש.

ז. אינה דואגת להאיר בשעות הלילה עת התחנה פעילה את הדרך לבית השימוש ואת בית השימוש עצמו.

ח. אינה דואגת כי מתקן לשטיפת ידיים יוצב בתוך בית השימוש ו/או בסמוך לו.

ט. אינה דואגת להציב ליד המתקן לשטיפת ידיים (ככל שיש כזה) סבון או סבון נוזלי.

י. אינה דואגת להציב ליד המתקן לשטיפת ידיים (ככל שיש כזה) מגבות נייר ו/או מתקן לייבוש ידיים הפולט אויר מחומם.

3. יש להבין, הוראות החוק ברורות הן, והחובה לשמור על תנאים תברואתיים בתחנות הדלק, הנה מוחלטת – והדרישה הנה הגיונית וסבירה – במיוחד לאור העובדה, כי הציבור – רוכש באופן כמעט יומיומי כמות עצומה של דלק ומוצרים שונים אחרים אצל המשיבה, משלם ממיטב כספו בגין הדלק והמוצרים האחרים – ופעמים רבות זקוק הוא, מן הסתם להשתמש בשירותים – ובחלק לא קטן מהפעמים מוצא הוא את עצמו – בסיטואציות בלתי אפשריות – עת הנשים, אינן מוצאות תא שירותים המיועד להן – ונאלצות לעשות צרכים בתאים משותפים לגברים, אשר פעמים רבות – הנם תאים מלוכלכים, עת הציבור אינו יכול למצוא נייר טואלט ו/או לשטוף ידיו עם סבון – כי פשוט אין סבון – וכל זאת – דבר שגורם לעוגמת נפש מרובה אצל הציבור – ולהפרת חובות שבדין ע"י המשיבה.

4. הפרות ההוראות דלעיל – הנם גילוי זילות מצד המשיבה כלפי בריאות צרכניה – כמו גם – גילוי זילות כלפי תקנות – אותם חייבת היא למלא.

5. הנה אם כן, בפעולותיה ו/או מחדליה כפי שיפורט בהרחבה להלן, הפרה המשיבה חובות חקוקות שהינם לטובת המבקשת והקבוצה, ובכך גרמה לנזק לקבוצה כמו גם עשתה עושר ולא במשפט – על חשבון הקבוצה.

6. מיותר לציין, כי התנהלות המשיבה כאמור לעיל, נעשית באופן גורף כלפי כלל הצרכנים, ולמבקשת ידוע על צרכנים רבים ונוספים שנתקלו באותן סיטואציות בלתי אפשריות, ולו היו יודעים מראש עובדות אלו, סיכוי רב כי מלכתחילה לא היו מסכימים לעצור בתחנות המשיבה, לרכוש דלק או מוצרים אחרים, אלא היו בוחרים בתחנה אחרת של חברה אחרת דווקא.

7. נראה כי המשיבה למעשה פועלות בשיטת "מצליח", ובכך מעשירה את כיסיה כאמור, והכל תוך ניצול ציני ולא מקובל של המבקשת ודומיה, ונדמה כי האכיפה של הרגולטור – איננה מספיקה וכנראה שלא קיימת מספיק – בעניינים נשוא תובענה זו – ונדמה כי רק תובענה ייצוגית כגון זו – תכפה על המשיבה לקיים את הוראות החוק.

8. כפי שיובהר להלן, התנהלות המשיבה כאמור, נעשית שלא כדין, ביצוע הפרת חובה חקוקה, תוך הפרה של חובת תום הלב המוגברת המוטלת על עוסקים כדוגמת המשיבה.

9. בנסיבות אלה אין מנוס מהגשת תובענה ייצוגית, זאת על-מנת לגרום למשיבה לפצות את כל הצרכנים שנפגעו מזילות המשיבה בתקנות ובחוק – וכן לגרום למשיבה, באמצעות צו עשה – לקיים את הוראות התקנות כפי שחייבת היא, שכן על המשיבה להפסיק באופן צופה פני עתיד את ההפרה הבוטה המתקיימת בעניין דנן - וכן ליתן כל צו שנראה נכון, ראוי ודרוש בעניין לפי מיטב שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.

אך זה כללם של דברים ולהלן פירוטם:

ב. הצדדים:

10. המשיבה – הנה חברה מהגדולות בישראל, המוכרת מוצרי נפט – ובעיקר דלקים לרכבים.
11. לחברה תחנות דלק רבות, שחלקן בבעלותה, ובחלקן האחר נושאות את שם הפירמה שלה, עת היא מפעילה אותן.
12. החברה אוחזת בכ-27% משוק האנרגיה בישראל, ומפעילה 215 תחנות דלק בישראל.
13. לאור כמות התחנות של המשיבה, מובן הוא כי 100,000 לקוחות, פוקדים את תחנותיה בכל יום ויום.
 - העתק דף פרטי המשיבה מאתר רשם החברות מצ"ב כנספח "3" לבקשה זו.
 - פרטים בדבר המשיבה מאתר "גז" מצ"ב כנספח "4" לבקשה זו.
 - פרטים בדבר המשיבה מאתר האינטרנט שלה מצ"ב כנספח "5" לבקשה זו.
14. המבקשת, הינה תושבת ואזרחית ישראל אשר עושה שימוש לעיתים בתחנות המשיבה, עת היא ממלאה דלק בין היתר גם תחנות המשיבה.

ג. רקע עובדתי:

15. ביום 9.7.12, עצרה המבקשת בתחנת המשיבה "גן הפעמון ירושלים" זאת על מנת לרכוש דלק.
16. המבקשת מילאה דלק ושילמה בגינו סך של 258.17 ₪.
- העתק חשבונית בגין התדלוק מצ"ב **כנספח "6"** לבקשה זו.
17. המבקשת הייתה זקוקה לשירותים, ועל כן, חיפשה היא את בית השימוש.
18. לאחר שבית השימוש נמצא, לא מצאה המבקשת תא שירותים המיועד לנשים.
19. על כן, מחוסר ברירה ממשי, נכנסה היא לתא השירותים היחיד שהיה בתחנת הדלק, ובפניה נגלה מחזה לא נעים בעליל: תא השירותים היה מלוכלך, על האסלה היה שתן, ולא ניתן היה כלל לעשות כל שימוש סביר והיגייני – ועל כן, נאלצה המבקשת להתאפק – על אף שהדבר היה לה קשה.
20. לאור האמור, ובמועד מאוחר יותר – צולמו הממצאים דלעיל.
- התמונות מתחנת התדלוק של המשיבה, מצורפים בהתאמה **כנספח "7"** לבקשה זו.
21. לטענת המבקשת, חובתה של המשיבה בדין, למלא אחר הוראות התברואה בתחנות הדלק, והיה עליה בין היתר, לדאוג כי יהיו שני תאי שירותים בבית השימוש – תוך הפרדה בין גברים לנשים, כמו כן נייר טואלט, סבון ונייר ניגוב.
22. כל אלו – לא היו בתחנת המשיבה.
23. לטענת המבקשת – התשלום בגין הדלק אותו היא רכשה, מגולם גם הוצאות של המשיבה בין היתר גם בדבר חובותיה לעניין השירותים – ומשלא דאגה למלא חובותיה – הרי שנתנה היא שירות חלקי – והמבקשת לא קיבלה מלוא השירות והמוצר שבגיננו שילמה לידי המשיבה.
24. המבקשת אומדת את ההפרות דלעיל ב-10% ממחיר הדלק אותו שילמה – ונגרם לה נזק בסך של 25 ₪, אותו היא תובעת מידי המשיבה.
25. זאת ועוד, הואיל ולמבקשת נגרם עוגמת נפש, והאוטונומיה שלה לעשות צרכיה בזמן ובמקום אותו בחרה – נפגמה – והמבקשת נאלצה להתאפק – ולסבול בגין ההתאפקות מלעשות צרכיה, הרי שסוברת היא – שעל המשיבה לפצותה בגין סבל זה – והיא אומדת את נזקה, בראש נזק לא ממוני זה בסך של 10 ₪.

26. סה"כ נזקה של המבקשת בשני ראשי הנזק הנו 35 ₪.
27. לאור אמור, פנתה המבקשת לח"מ, ובהנחיית עוה"ד הח"מ, נבדקו תחנות תדלוק של המשיבה ברחבי הארץ.
28. בממצאים ניתן ללמוד כי בחלק לא קטן של תחנות המשיבה, מופרים באופן יומיומי הוראות החוק והתקנות בדבר התנאים התברואתיים בתחנות הדלק – והמשיבה פשוט לא ממלאה אחר ההוראות, כך שבחלק מהתחנות המשיבה:
- א. אינה מחזיקה את בתי השימוש המצויים בתחנות הדלק עת הם נקיים וראויים לשימוש.
 - ב. אינה דואגת כי בתחנות התדלוק יהיו בתי שימוש – בהם שני תאים נפרדים: האחד לנשים השני לגברים.
 - ג. אינה מחזיקה מתקן ראוי לשטיפת ידיים.
 - ד. אינה דואגת כל העת כי בבתי השימוש יהא נייר טואלט.
 - ה. אינה דואגת כי דלתות בית השימוש יסגרו באופן אוטומטי.
 - ו. אינה דואגת להציב בקרבת משאבת התדלוק, במקום בולט שלט המכוון לבית השימוש.
 - ז. אינה דואגת להאיר בשעות הלילה עת התחנה פעילה את הדרך לבית השימוש ואת בית השימוש עצמו.
 - ח. אינה דואגת כי מתקן לשטיפת ידיים יוצב בתוך בית השימוש ו/או בסמוך לו.
 - ט. אינה דואגת להציב ליד המתקן לשטיפת ידיים (ככל שיש כזה) סבון או סבון נוזלי.
 - י. אינה דואגת להציב ליד המתקן לשטיפת ידיים (ככל שיש כזה) מגבות נייר ו/או מתקן לייבוש ידיים הפולט אויר מחומם.
29. בהתאם לאומדן שבוצע, ניתן ללמוד, שבכל זמן נתון המשיבה מפרה את הוראות החוק, ובכ-10% מהתחנות תדלוק של המשיבה – באופן יומיומי – החובות כלל אינן מתקיימות, ובוודאי שלא כולן.
30. בחלק רב של התחנות – כלל אין תאים נפרדים לגברים ונשים – אלא יש רק תא אחד לשימוש שני המינים.
31. בחלק לא קטן של התחנות – בית השימוש מלוכלך ואינו ראוי לשימוש.
32. בחלק לא קטן של התחנות – אין כלל סבון ו/או סבון נוזלי.

33. בחלק לא קטן של התחנות – דלתות בית השימוש אינן נסגרות באופן אוטומטי.
34. בחלק לא קטן של התחנות – הדרך אל בית השימוש – אינה מוארת בלילה.
35. בחלק לא קטן של התחנות – כלל אין שלט הכוונה לבית השימוש.
36. בחלק לא קטן של התחנות – אין נייר לניגוב ידיים או מתקן לייבוש ידיים.
37. בסיכום – כ-10% מהתחנות של המשיבה – המשיבה לא ממלאה אחר הוראות התקנות.
- העתק צילומי חלק מתחנות המשיבה שנבדקו מצורפים בהתאמה **כנספחים "8"** לבקשה זו.
38. מובן הוא – כי לאור העובדה כי 100,000 איש פוקדים את תחנות המשיבה – הרי שלפחות 10,000 איש מגיעים לאותן תחנות שבהן המשיבה לא ממלאה אחר הוראות החוק בעניין זה, וחלקם מן הסתם זקוק לבית השימוש – ועל כן חווה הוא את אותה חוויה שהמבקשת חוותה – הרי שגם אותם צרכנים ניזוקו באותה הדרך.

ד. הטיעון המשפטי:

א) בסיסי

39. חוק תובענות ייצוגיות – שנכנס לתוקף לא מזמן במונחי חוק ומשפט – נועד להסדיר באופן ממצה את הדינים החלים על הגשת תביעות ייצוגיות בישראל
40. המטרות שביסוד החוק מפורטות בו בסעיף 1, וכוללות בין השאר את המטרות של **"אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו", "מימוש זכות הגישה לבית המשפט", "מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין" וכן "עיהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות"**.
41. חוק התובענות הייצוגיות מתיר הגשת תביעה ייצוגית בעניינים המנויים בתוספת השניה לחוק, או בעניינים בהם נקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש תביעה ייצוגית. כאמור בסעיף 3(א) לחוק:

" לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית"

(ההדגשות אינן במקור – י.ג. ו ט.ר.)

42. התוספת השניה לחוק התובענות הייצוגיות כוללת רשימה של עילות בהן ניתן להגיש תביעה ייצוגית. לענייננו, העילות הקבועות בסעיפים 1-2 לתוספת השניה הן הרלוונטיות:

“תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו”.

43. כמפורט לעיל - המשיבה הינה בגדר “עוסק” כהגדרתו בסעיף 1 של התוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, המפנה להגדרת “עוסק” בחוק הגנת הצרכן, הקובע כי עוסק הוא:

“מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק כולל יצרן”

44. כלומר, על מנת להיות זכאית להגיש בקשה לאישור תביעה ייצוגית, על המבקשת להראות כי עומדת לה עילת תביעה באחד העניינים המנויים בתוספת השניה וכן כי התביעה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי קבוצת התובעים.

45. וליישום לענייננו, על המבקשת להראות כי עומדת לה עילת תביעה כנגד המשיבה, וכי עילת התביעה מעוררת שאלות משותפות של עובדה ומשפט לכלל חברי קבוצת התובעים.

46. בשלב של הבקשה לאישור תביעה ייצוגית על המבקשת לשכנע את בית המשפט כי עומדת לה לכאורה עילת תביעה אישית, אך אין להעמיד בהקשר זה דרישות מחמירות. עמדה על-כך כבוד השופט שטרסברג כהן בע"א 2967/95 **מגן וקשת בע"מ נ' טמפו**, פ"ד נא(2) 312 (פסקה 19 לפסק-דינה):

“נראה לי, כי על המבחן למילוי התנאים שבסעיף 54 מבחינת נטל ומידת ההוכחה, להיות אחיד לכל סעיפיו המשניים, ולגבי כל התנאים הנדרשים מהתובע, ועליו לשכנע את בית המשפט במידת הסבירות הראויה ולא על פי האמור בכתב התביעה בלבד, כי הוא ממלא לכאורה אחר כל דרישות סעיף 54א ולענייננו, שהראשונה בהן היא קיומה של עילה אישית כאמור בס' 54א(א). אין להעמיד דרישות מחמירות מדי, לענין מידת השכנוע, משום שאלה עלולות להטיל על הצדדים ועל בית המשפט עומס יתר בבירור הנושא המקדמי, דבר העלול לגרום להתמשכות המשפט, לכפילות בהתדיינות ולרפיון ידים של תובעים ייצוגיים פוטנציאליים. את כל אלה יש למנוע על ידי קריטריון מאוזן בנושא נטל ומידת ההוכחה הנדרשים מהתובע הייצוגי, שמצד אחד שלא יפטור אותו מחובת שכנוע ומצד שני לא יטיל עליו נטל כבד מדי.

(ההדגשות אינן במקור – י.ג. ו ט.ר.).

47. בנוגע להוכחת הנזק, חוק תובענות ייצוגיות קובע כי די בהוכחת גרימה של נזק ברמה לכאורית, כאמור בסעיף 4(ב)(1) לחוק:

"בבקשה לאישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף קטן 1(א) – די בכך שהמבקש יראה כי לכאורה נגרם לו נזק."

(ההדגשות אינן במקור – י.ג. ו ט.ר.)

48. התנאים לאישור תביעה ייצוגית מנויים בסעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות, הקובע כי:

8. (א) **בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:**

- (1) **התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;**
- (2) **תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין;**
- (3) **קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;**
- (4) **קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב.**

49. בהתאם להוראות שפורטו לעיל, הרי שהדיון משלב זה יחולק לשני שלבים. בשלב הראשון, נראה כי עומדת למבקשת עילת תביעה אישית כנגד המשיבה, וכי נגרם לה נזק. בשלב השני, נעמוד על התקיימות התנאים לאישור התביעה כייצוגית המנויים בסעיף 8 לחוק תובענות.

(ב) עילת הפרת חובה חקוקה

50. סעיף 63 לפקודת הנזיקין קובע באופן הבא:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם

**או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה
אותו פלוני."**

לעולת הפרת חובה חקוקה חמישה יסודות (ראה ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לז(1) 113, בעמ' 139): (א) קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק (ב) החיקוק נועד לטובתו של הניזוק (ג) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו, (ד) ההפרה גרמה לניזוק נזק (ה) הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזקים אליו נתכוון החיקוק.

51. סעיף 2 (א) לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשנ"ה – 1995, קובע את סוגי העסקים טעוני הרישוי, ובניהם בפרט 2.2 (א) נמצאת תחנת דלק ותדלוק.

- העתק צו רישוי עסקים מצ"ב כנספח "9" לבקשה זו.

52. פרט 2.2 (א) בטור ג' קובע לפי העניין מטרות הרישוי, ובטור ג' 5 נקבע כי מטרת הרישוי הנה "הבטחת בריאות הציבור לרבות תנאי תברואה נאותים".

53. סעיף 10 (א) לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח – 1968, קובע:

10. (א) שר הבריאות, בהתייעצות עם השר לאיכות הסביבה, רשאי להתקין לכלל העסקים טעוני הרישוי או לסוגים מהם, תקנות להגנה על בריאות הציבור, לרבות הבטחת תנאי תברואה נאותים, ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.

54. ואכן, השר התקין תקנות רישוי עסקים, בדבר תנאים תברואיים בתחנות דלק.

55. תקנות רישוי עסקים (תנאים תברואיים בתחנות דלק), תש"ל – 1969 קובעות בין היתר:

2. תחנת דלק וכל המיתקנים שבה יוחזקו תמיד במצב נקי להנחת דעתו של המפקח, ובלי לגרוע מכלליות הוראה זו יחולו עליה שאר הוראות תקנות אלה.

3. (א) בתחנת דלק יהיו מיתקנים אלה:

(1) מיכלים להחזקת אשפה;

(2) מקום מיועד להחזקת אריזות ריקות;

(3) בית שימוש, בנוי ביטון, לבנים או חומר יציב דומה אחר;

(4) מיתקן לשטיפת ידיים.

(ב) המכלים והמיתקנים האמורים בתקנת משנה (א), יהיו זמינים לשימוש הציבור בשעות שבהן תחנת הדלק פתוחה לקהל.

4. אשפה, פסולת, גרוטאות וכיוצא באלה יוחזקו במיכלים המיועדים לכך.

5. אריזות ריקות ירוכזו ויוחזקו במקום שיועד לכך בתכנית הבנין, או במקום שהורה המפקח.
6. המרחק בין בית השימוש לבין משאבת הדלק הרחוקה ביותר, לא יעלה על ארבעים מטר.
7. בית השימוש יכיל לפחות שני תאים נפרדים, אחד לגברים ואחד לנשים; בכל תא יהיה אשנב איוורור.
8. בתא בית שימוש יהיו –
- (1) אסלה;
 - (2) מיתקן לשטיפת האסלה, מחובר לרשת מים זורמים;
 - (3) נייר טואלט.
9. הקירות הפנימיים של בית השימוש מהרצפה, עד לגובה של 1.50 מטר, יהיו מצופים בחרסינה או צבועים בצבע שמן, והשטח הנותר יהיה מסוייד או צבוע בצבע בהיר.
10. דלתות בית השימוש ייסגרו אוטומטית.
11. דלתות בית השימוש וחלונותיו יהיו צבועים בצבע שמן בהיר.
12. בקירבת המשאבה, במקום הנראה לעין, יוצב שלט המכוון אל בית השימוש.
13. בית השימוש והדרך אליו יהיו מוארים בשעות הלילה, שבהן התחנה פתוחה לקהל.
14. המיתקן לשטיפת ידיים יהיה בתוך בית השימוש או בקרבתו, ולידו ימצאו –
- (1) סבון, או סבון נוזלי במיכל מיוחד;
 - (2) מגבות נייר או מיתקן לייבוש ידיים הפולט אויר מחומם.

- העתק תקנות רישוי עסקים (תנאים תברואיים בתחנות דלק) מצ"ב **כנספח "10"** לבקשה זו.

56. לאור האמור דלעיל, המשיבה הפרה את הוראות סעיפים 2, 3 (3), 3 (4), 7, 8 (3), 10, 12, 13, 14 (1), 14 (2) לתקנות.

57. להלן נעמוד על התקיימות יתר יסודות העוולה בקשר עם הוראה זו.

58. אין חולק כי מדובר בתקנות שנועדו לטובתו ובטחונו של הציבור. שכן, שמם, תוכנם ומהותם הנו לשמור על בריאות הציבור המבקר בתחנות הדלק, ובין היתר בתחנות הדלק של המשיבה. ההגנה מתבטאת, בין היתר, בקביעת רף וחובה של תנאים תברואיים בתחנות המשיבה, ובמתקני תחנות המשיבה לרבות בית השימוש.

59. לעניין הנזק, כמפורט לעיל, הרי שעת המשיבה לא ממלאה אחר התקנות, היא לא שומרת על בריאות הציבור העושה שימוש בתחנותיה ובמתקני התחנות – לרבות בית השימוש, ואו על הציבור המבקש

לעשות שימוש – ולא יכול לעשות כן – בשל מצבו הלקוי תברואתית של מתקני תחנות המשיבה – לרבות בית השימוש.

60. ברי כי נזקה של המבקשת הוא הנזק אותו ביקש מחוקק המשנה למנוע, וכי הוא נגרם בדיוק בצורה אותה נתכוון המחוקק למנוע. מכאן, **שמתקיימים כל התנאים** לעניין עוולת הפרת חובה חקוקה.

61. מובן הוא – כי על המשיבה לפצות את המבקשת – בשל הנזק כמתואר דלעיל – והמשיבה מעמידה נזקה הלא ממוני כאמור בסך של 10 ₪.

62. זאת ועוד, מחיר הדלק אותו מוכרת המשיבה, מורכב בין היתר מהמרכיבים הבאים:

מחיר בשער בית הזיקוק + בלו + סל הוצאות שיווק + מע"מ + תוספת שירות מלא (לא בגביית בשירות עצמי).

- העתק פירוט בדבר מחיר הדלק מאתר משרד האנרגיה והמים מצ"ב **כנספח "11"** לבקשה זו.

63. מובן כי המבקשת משלמת עת היא רוכשת דלק – גם על הוצאות המשיבה – שכוללים גם את אחזקת, ניקיון בתי השימוש. לפחות שהיו צריכים להיות מוצאים.

64. המדובר בחלק אינטגרלי ממחיר הדלק.

65. בנסיבות אלו – עת המבקשת שילמה בגין מחיר הדלק – ולא יכלה להנות ממתקן השירותים שחייב היה להיות בהתאם לתקנות כאמור לעיל, הרי שלא קיבלה היא את מלוא השירות והמוצר שבגינו שילמה היא.

66. המבקשת מעמידה נזקה זה בסך 10% מהמחיר אותו שילמה בגין הדלק – ובסה"כ לראש נזק כספי זה – 25 ₪.

67. סה"כ סכום הפיצוי הנדרש מידי המשיבה בשני ראשי הנזק הנם 35 ₪.

ג) עילת התעשרות שלא כדין

68. אין ולא יכול להיות כל ספק, כי עומדת למבקשת כנגד המשיבה עילת תביעה נוספת מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, הואיל והמשיבה התעשרה על חשבון המבקש ויתר חברי הקבוצה שלא כדין.

69. בהקשר זה, סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר") קובע בהקשר זה באופן הבא:

"(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה."

70. הנה אם כן, חוק עשיית עושר קובע את העיקרון הבסיסי של חובת ההשבה, אשר נועד למנוע התעשרות שלא כדין של אדם על חשבון רעהו.

71. ודוק, חוק עשיית עושר איננו קובע רשימה סגורה של מצבים בהם נתונה הזכות להשבה, וכדבריו של כב' השופט, כתוארו אז, א' ברק בד"נ 20/82 אדרס חומרי בנין בע"מ נ' הרלו אנד ג'ונס ג.מ.ב.ה, פ"ד מב(1) 221, בעמ' 273:

"הקטגוריות של עשיית עושר ולא במשפט לעולם אינן סגורות ולעולם אינן שוקטות על השמרים... על השופט לפרש את הוראת המחוקק על פי תכלית החקיקה. התכלית היא, בין השאר, מניעת התעשרות שלא כדין... ביסוד תכלית זו עומדת התפיסה... לפיה יש להורות על השבה מקום שתחושת המצפון והיושר (ex aequo et bono) מחייבת השבה"

72. כך גם הבהירה כב' השופטת נתניהו בע"א 442/85 משה זוהר ושות' נ' מעבדות טרבנוול (ישראל) בע"מ, פ"ד מד(3) 661, בעמ' 669:

"היתרון בכלי שנותן בידינו החוק הוא בגמישותו... אנו חופשיים להעניק את הסעד בכל מקרה ראוי שבו ההתעשרות מקוממת את חוש הצדק וההגינות והיא עונה בכך על היסוד 'שלא על פי זכות שבדין' שבסעיף 1(א) לחוק".

73. היסודות שיש להוכיח בעילה של עשיית עושר ולא במשפט, על פי סעיף 1 לחוק עשיית עושר הינם שלושה, כמפורט להלן:

(א) קבלה של נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הזוכה (התעשרות); (ב) ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה או על חשבון המזכה (קשר סיבתי); (ג) התעשרות הזוכה נעשתה "שלא על פי זכות שבדין" (יסוד נורמטיבי)

[לעניין זה ראה: ד"נ 20/82 הנ"ל, בעמ' 275, שם]

74. לענייננו המשיבה גובה כסף בגין דלק, שמחירו כולל בין היתר הוצאות בגין אחזקת התחנה, ואיננה נותנת את השירות ואת המוצר במלואם – שכן היא נמנעת מלמלא אחר הוראות החוק והתקנות בדבר התנאים התברואיים הנדרשים ביחס לתחנת הדלק ומתקני תחנות הדלק – לרבות בית השימוש.

75. יוצא מכך, כי המשיבה עושה עושר כתוצאה מפעילותיה ומחדליה, בכך שהיא גובה כסף מלא – בגין שירות ומוצר חלקי, וכי תוספת העושר שלה מתבטא בחיסכון ההוצאות הנדרשות ממנה לאחזקת התחנה, מתקיני התחנה ובית השימוש, וזאת על גבם ועל חשבונם של חברי הקבוצה המיוצגת, ולפיכך, מחובתה להשיב את שהרוויחה על חשבונם בניגוד לדין ולמשפט.

ה. התקיימות התנאים לאישור התביעה כייצוגית והסעדים המבוקשים

76. להלן נעמוד על התקיימות התנאים הקבועים בסעיף 8(א) לחוק התובענות הייצוגיות כסדרם.

פרטים הנוגעים לקבוצה

77. יובהר ראשית, תפקידו של בית המשפט הנכבד הוא להגדיר את קבוצת התובעים, כאמור בסעיף 10(א) לחוק התובענות הייצוגיות בו מצוין כי "אישור בית המשפט תובענה ייצוגית, יגדיר בהחלטתו את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה".

78. המבקשת תטען כי מן הראוי שהקבוצה תכלול את כל הצרכנים שבקרו בתחנות תדלוק השייכות למשיבה ו/או נושאות את שם הפירמה של המשיבה, ובהם לא היו בית שימוש שהכיל שני תאים נפרדים, האחד לנשים השני לגברים ו/או בית השימוש לא היה נקי וראוי לשימוש ו/או שלא היו בבית השימוש מתקן לשטיפת ידיים ו/או נייר טואלט ו/או דלתות בית השימוש לא נסגרו אוטומטית ו/או לא הוצב שלט בקרבת משאבת התדלוק במקום ניראה לעין שכיוון לבית השימוש ו/או בית השימוש והדרך אליו לא היו מוארים בשעות הלילה עת התחנה פתוחה לקהל ו/או המיתקן לשטיפת ידיים לא היה בתוך בית השימוש ו/או בקרבתו ו/או ליד המיתקן לשטיפת ידיים לא נמצאו סבון ו/או סבון נוזלי במיכל מיוחד ו/או לא נמצאו מגבות נייר ו/או מתקן לייבוש ידיים הפולט אוויר מחומם, במהלך שבע השנים הקודמות למועד הגשת הבקשה דן לאישור התובענה כתובענה ייצוגית.

79. מראש יצוין כי אין זה מחובתה של המבקשת להעריך במדויק את גודל הקבוצה ואת סכום ההשבה המבוקש לכלל חברי הקבוצה, דבר שניתן יהיה לגלות במדויק רק לאחר חשיפת הנתונים ע"י המשיבה.

80. ברי, כי אין למבקשת כל יכולת כנה ואמיתית לדעת את כמות הצרכנים אשר נפגעו באותה הדרך כפי שהמבקשת נפגעה .

81. המבקשת מעריכה כי מספרם של חברי הקבוצה הנו גדול ביותר, ומונה בהערכה שמרנית, מאות אלפים אנשים, שכן אם מדובר ב- 100,000 צרכנים הפוקדים את תחנות המשיבה בכל יום, ו-10,000 פוקדים 10% מהתחנות שבהן הוראות התקנות מופרות – הרי ש-7 שנים מדובר על מיליוני צרכנים שניזוקו.

82. ברור שהניזק הממשי – לו היו מכפילים נניח 10 מליון לקוחות ב- 35 שנה (כנזקה של המבקשת) הרי שסכום התביעה המצרפי היה גבוה ביותר ולבטח גבוה מכמה מאות מיליוני ש"ח.

83. בשל כך, ועל דרך השמרנות – תעמיד המבקשת את סכום התביעה המצרפי על סך של 50 מליון ₪, שכוללים גם נזק כספי 10% מהסכומים בהן נמכר הדלק ע"י המשיבה, כמו גם הנזק הבלתי ממוני.

84. התובענה מבוססת על עילה אמיתית ורצינית, שעשויה להביא תועלת של ממש לכל חברי הקבוצה בפרט, ולציבור הצרכנים בכלל.

85. התובענה מבוססת על שאיפה כנה לאכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו, השבה ופיצוי הנזקים בגין הפרות הדין על ידי המשיבה, ומניעת הישנות מקרים דומים כאלה בעתיד, מצד המשיבה.

86. כידוע, השאלה העיקרית הניצבת על הפרק בשעה שבוחנים האם "גודל הקבוצה" מצדיק הכרה בתובענה כייצוגית הינה האם יהיה זה בלתי מעשי לצרף לתביעה "רגילה", כתובעים את כל חברי הקבוצה (ראה גם ג' לוטן ו-א' ארז, תובענות ייצוגיות (כרך א'), (הוצאת תמר התשנ"ו), עמ' 154 והאסמכתאות הנזכרות שם). כמובן, שצירופם של כל חברי הקבוצה לתביעה "רגילה" אינו מעשי.

87. מובן הוא – כי מדובר בכמות עצומה של צרכנים שניזוקו.

88. אמור מעתה: גודלה של הקבוצה, על כל הנגזר ממנו, מצדיק הכרה בתובענה כתובענה ייצוגית.

דרישה לצו עשה ולסעד הצהרתי

89. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי, ולפיו המשיבה הפרה את הוראות הדין.

90. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו עשה, ולהורות למשיבה, למלא אחר הוראות תקנות רישוי עסקים (תנאים תברואיים בתחנות דלק).

91. סעדים שכאלו הינם אפשריים ואף ראויים בהתאם להורות חוק תובענות ייצוגיות, כפי שנקבע בידי כב' השופט אלטוביה בבש"א (ת"א) 21177/04 גינדי טל נ' מגדל חברה לבטוח בע"מ (נבו, 15/1/2009):

"כפי שנקבע לעיל, הפרו המשיבות את חובת הגילוי היזום המוטלת עליהן בכך שלא הסבו את תשומת לבם של המבוטחים המשרתים בצה"ל כי בעת השרות כפופה יכולת ניצול הפוליסות להוראות רשויות הצבא. לפיכך, יש להיעתר לבקשתם של התובעים ולהעניק להם את הסעד ההצהרתי החלופי הנדרש על ידם, היינו תיקונים של הפגמים שנפלו בפוליסות..."

לא נותר אלא לקבוע כיצד על המשיבות למלא אחר חובת הגילוי היזום בקשר עם הוראות הדין הצבאי. באשר לכך, יש להתייחס לנדרש מהמבטח בשני מועדי הזמן הרלוונטיים למידע נשוא התובענה, היינו בשלב עובר לכריתתו של הסכם הביטוח ובמהלך תקופת הביטוח עובר לגיוסו של המבוטח. ראשית –

על המשיבות, לכלול בפוליסת הביטוח פסקה "בולטת", במשמעות שניתן למונח זה בדין הביטוח, המפנה את תשומת לב המבוטח כי השימוש בפוליסה כפוף בעת השרות הצבאי להוראות הצבא המשתנות מפעם לפעם. שנית – על המבטח ליידע את המבוטח לקראת מועד גיוסו הצפוי, במועד שמאפשר ביטול ההתקשרות מבחינת גבית תשלומי הפרמיה, כי אופן השימוש בכיסוי הביטוחי מושפע מהוראות הצבא..

(ההדגשות אינן במקור – י.ג. ו ט.ר.).

92. וכפי שנקבע גם בת"צ 9386-03-09 שור ואח' נ' מפעל הפיס (17/11/2009, נבו), בפסקה 10 להחלטה:

"האם מבחינת מדיניות משפטית ראוי להכיר בעילה שהסעד המבוקש בה הוא ציווי במסגרת תובענה ייצוגית? לכאורה סעד של ציווי הוא התגלמות הסעד "הטהור" בתובענה ייצוגית אשר נועד לעשות שירות ציבורי לציבור כולו ואין עניינו - כסף. עם זאת יכול לטעון הטוען כי התובע עושה מלאכתו קלה, נוכח הקושי להוכיח נזק לקבוצה בתביעה כספית, הוא מסתפק בסעד של ציווי ומותיר את הקבוצה ללא סעד ממשי שהוא הפיצוי. כמו כן פסק דין שינתן בעניין הציווי יהווה מעשה בית דין שיכבול את חברי הקבוצה וימנע מהם להגיש תביעה אישית כספית (אלא אם כן תוכר זכות לפיצול סעדים - ואינני מביעה דעה לעניין אפשרות זו במסגרת תובענה ייצוגית). התשובה היא שלבית המשפט שיקול דעת לגבי כל תביעה אם לאשר אותה כתובענה ייצוגית (סעיף 8א) בחוק תובענות ייצוגיות). על בית המשפט לשקול כל מקרה לגופו. נראה לי כי במסגרת שיקול הדעת רשאי בית המשפט לשקול - אם השירות הציבורי "שעושה" הצו חשוב כשלעצמו, ככל שהוא עונה על מטרות חוק תובענות ייצוגיות; שאם לא תותר הגשת התביעה בתביעה לסעד של ציווי ולא יוכל תובע ייצוגי לחבוע בסעד של פיצוי, עקב המגבלות של הפסיקה, לא ימצא הליך אזרחי (להבדיל מהליך מנהלי או פלילי) שיוכל לאכוף הוראות דין שבגינן עומדת זכות להגיש תובענה ייצוגית; שהצרכן הבודד לא יטרח להגיש תביעה אישית שלא במסגרת תובענה ייצוגית למתן ציווי הואיל וההוצאות הכרוכות בהגשת תביעה מעין זו גבוהות מאד לעומת הפיצוי הכספי שהוא עשוי לזכות בו."

(ההדגשות אינן במקור – י.ג. ו ט.ר.).

93. לאישור צווי עשה כפיצוי בתובענה ייצוגית ראה בשא 3423/07 דוד סלומון נ' מחלבות גד בע"מ (נבו, 3/9/2009), וכן תצ (מרכז) 1925-08-09 אמיר רוזנברג נ' אי.פי.אי. (תנועה וחניה) (ישראל) בע"מ (נבו, 5/7/2010) שם נקבע כי:

"תכליתה של התביעה מהסוג הנדון היא אכיפת חוק חניה לנכים וחוק שיוויון זכויות, והגברת המודעות להוראות החוקים, של אנשים עם מוגבלות ושל הציבור וגופים רלבנטיים אחרים, כמו המפעיל בענייננו. חוק חניה לנכים מטרתו, בין היתר, להבטיח נגישות של אדם עם מוגבלות למקומות ציבוריים שהגישה הנגישה היחידה אליהם היא דרך חניה הכרוכה בתשלום. סעיף 4ב בחוק מחיל על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום ככל שנדרש מקום חניה לאדם עם מוגבלות. משמע - אדם עם מוגבלות זכאי לפטור מתשלום בעד חניה במקום ציבורי כאמור.

נראה לי כי הסדר הפשרה המוצע מקדם תכליות אלו בצורה נאותה. המשיבה חדלה לגבות תשלום מחברי הקבוצה. הוצב שילוט בכניסה לחניון, על מכוונות התשלום וביציאה מהחניון, המודיע לחברי הקבוצה על זכותם לחנות ללא תשלום. בכך פעלה המשיבה ליידוע חברי הקבוצה בדבר זכותם לפטור מתשלום עבור החניה. בכך גם הושגו מטרת החוקים.

כמו כן נראה כי עקב הבקשה נושא הדיון תדאג הרשות לכך שהמפעיל החדש של החניון שבא תחת המשיבה, ינהג על פי הוראות החוקים. הרשות אמנם לא הייתה צד בהליך אך נכחה בדיון שהתקיים ביום 16.2.10 נוכח בקשת המשיבה לצירופה כמשיבה נוספת בבקשת האישור. אני ערה לכך שהסדר אינו כולל השבה ואולם נראה לי כי בנסיבות העניין שלפניי ההסדר סביר למרות האמור..”

שאלות זהות של עובדה ומשפט

94. התובענה **מעוררת** שאלות זהות של עובדה ומשפט המשותפות לכל חברי הקבוצה ומצדיקות הגשת תובענה על דרך תובענה ייצוגית, שכן, הוראות הדין הרלבנטיות לתביעה חלות ביחסים שבין המשיבה לבין כלל חברי הקבוצה, ומשכך השאלה אם המשיבה הפרה את הוראות הדין משותפת לכלל חברי הקבוצה, משמע:

(א) כל אחד מיחיד הקבוצה נפגע מהפרות הוראות הדין על-ידי המשיבה בנסיבות דומות, אם לא זהות.

(ב) הנזק המתבטא בהפרת החובה חקוקה + עשיית העושר - ניתן לחישוב באופן זהה לגבי כל אחד מיחיד הקבוצה.

95. יוצא, איפוא, כי כמובן התשובות לשאלות המשפטיות שהוצבו לעיל, משותפות לכל חברי הקבוצה, וההכרעה בה בגדרה של תובענה ייצוגית, תייתר הצורך בניהולם של אלפי הליכים נפרדים, ותסייע לבית המשפט הנכבד ולכלל הציבור בערכים של יעילות ועשיית צדק.

הדרך היעילה וההוגנת

96. ניהול התובענה דגן כייצוגית הינו ללא ספק הדרך היעילה וההוגנת לניהול הליך.

97. בהקשר זה, מן הראוי לחזור ולציין המטרות שביסוד חוק תובענות ייצוגיות, המפורטות בו בסעיף 1, וכוללות בין השאר את המטרות של **”אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו”**, **”מימוש זכות הגישה לבית המשפט”**, **”מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין”** וכן **”ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות”**.

98. לענייננו, יש באישור התביעה הייצוגית כדי להגשים את המטרות שצוינו לעיל בכללותן.

99. ראשית, יש בהגשת תביעה ייצוגית זו בכדי לתרום משמעותית להרתעה של המשיבה – ומעולים כדוגמתה – מלפגוע בצורה חמורה בציבור במקרים כדוגמת המקרה נשוא תובענה זו.

100. שנית, תובענה זו היא הכרחית על מנת לממש את זכאותם לפיצוי של חברי הקבוצה כלפי המשיבה.

101. התובענה אינה מצריכה בירור פרטני בדבר נסיבותיו של כל תובע ותובע, שכן התנהלות המשיבה כמתואר לעיל מהווה הפרה של מעבר להוראות החיקוק הרלבנטיות כמפורט לעיל, יתרה מכך, הנזק בגין ההפרה יחושב באופן זהה לגבי כל חברי הקבוצה, כל עת לעניין הנזק, התביעה לא תצטרך בירורים פרטניים כלשהם.

102. בסכום התביעה האישית, העומד על שקלים בודדים, אין למעשה די על מנת לתמרץ תובע לפתוח בהליך משפטי מורכב ומסובך כנגד גופים עוצמתיים במיוחד כדוגמת המשיבה, וראה בהקשר זה את הדברים שנאמרו ברע"א 4556/94 **טצת ואח' נג' זילברשץ ואח'**, פ"ד מט (5) 774, בעמ' 784.

103. סביר להניח, אפוא, וזהו השיקול העיקרי, כי לחברי הקבוצה – רובם ככולם – אין מוטיבציה לקיים הליך משפטי ממושך ומייגע כנגד המשיבה בתקווה לזכות בסיומו לסכום הקטן, לפיכך הדרך היחידה להגן על אלה הנה הדרך של התובענה הייצוגית. (ראו רע"א 4556/94 **טצת ואח' נג' זילברשץ ואח'**, פ"ד מט (5) 774, בעמ' 784 מול האות ב').

104. עוד יש להוסיף כי הכרעה אחת בתובענה ייצוגית תמנע את הסיכון של פסיקות סותרות על ידי בתי-משפט שונים, אשר עשויים לדון באותו נושא ממש.

105. זאת ועוד, בחירה במסלול דיון, שיאפשר התדיינות אחת חלף התדיינות רבות, תביא לחסכון בזמן שיפוטי יקר, אשר ממילא חסר הוא למערכת בתי המשפט, אשר דומה, כי בימים אלה נאבקת תחת עומס כבד – שיקול מערכת שיש ליתן לו משקל מוגבר.

ייצוג הולם ודרישת תום הלב

106. התובענה שבנדון הוגשה בתום לב ובניקיון כפיים על ידי המבקשת שהשתמשה בשירותיה של המשיבה לפני שנודע לה פרטי הנסיבות והפרטים שהביאו אותו לשאת את ה"עול" האומץ והאחריות הציבורית להיות "תובעים ייצוגיים" על כל המשקל הרב הנובע מכך.

107. לעניין הייצוג ההולם, הרי שהמבקשת תיוצג ע"י עו"ד יוחי גבע וטל רכניץ, המבטיחים להעמיד לרשות הקבוצה ייצוג משפטי ככל שיידרש על מנת לממש את זכויות החברים בקבוצה כלפי המשיבה.

עו"ד יוחי גבע, הינו עו"ד עתיר נסיון בתחום התובענות הייצוגיות.

בין היתר, ניהל עו"ד יוחי גבע את התובענה הייצוגית שאושרה בת"צ 2495-04 יורם בן עמי נ' הדר.

עוד ניהל עו"ד יוחי גבע, את התובענה הייצוגית שאושרה בת"צ 38194-07-10 דוד ספיר נ' פלאפון, ובה ניתן פס"ד סופי (מחוזי) בתקופה האחרונה.

כן ניהל עו"ד יוחי גבע, את התובענה הייצוגית שאושרה בת"צ 1251-07 אורי קידן ואח' נ' דקלה ואח'.

1. סיכום

108. מכל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד :

- (א) לאשר למבקשת לנהל תובענה כייצוגית בשם של חברי הקבוצה, בהתאם להגדרתה לעיל.
- (ב) להורות למשיבה לפצות את חברי הקבוצה בגובה הנזקים שנגרמו להם בגין ביצוע העוולות האמורות סך של **50,000,000 ₪ בערכי קרן בלבד** ו/או סכום אחר בהתאם לנתונים המצויים בחזקת המשיבה.
- (ג) בנוסף מבוקש מבית המשפט יורה למשיבה, להשיב לכלל חברי הקבוצה, את תוספת העושר שנצברה בידם כתוצאה מפעולותיהם ו/או מחדליהם נשוא התובענה.
- (ד) כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו עשה, ולהורות למשיבה, למלא אחר הוראות תקנות רישוי עסקים (תנאים תברואיים בתחנות דלק).
- (ה) להורות על פסיקת פיצוי מיוחד למבקשת.
- (ו) להורות על תשלום שכר טרחת עורך-דין לעורכי הדין המייצגים באחוזים מתוך הקרן בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד וכן על תשלום הוצאות משפט.

יוחי גבע, עו"ד

טל רכניץ, עו"ד

ב"כ המבקשת